

Jan Fischer Se Svou Budoucí Ženou Hanou Fischerovou

Tohle jsem já a moje budoucí žena Hana Fischerová, rozená Meisslová, v centru Prahy v ulici Na Příkopech. Fotka byla pořízena po válce, asi v roce 1946.

Moje žena byla Židovka. Narodila se v Praze v roce 1921, ale její rodina žila mimo hlavní město. Její otec byl velkostatkář. Byli více česky založení než my, ale nevím, do jaké míry. Studovala dva roky

na gymnáziu, ale nematurovala.

Po návratu do Prahy jsem stál před problémem, co mám vůbec dělat. Ničím jsem nebyl, byl jsem jenom maturant na německé škole, ale to nehrálo roli. Nevěděl jsem, co mám dělat. Možná bych byl studoval, ale když je člověk sám, nemá zázemí a nic, tak to je těžké. Protože jsem nevěděl, co jiného, rozhodl jsem se pro to, co jsem měl nejradši, tj. divadlo, které jsem dělal v Terezíně... Sešlo se nás ještě pár lidí, kteří jsme to dělali v Terezíně, byli jsme asi tři nebo čtyři. Dali jsme se dohromady. Nejdřív jsem bydlel u lidí tady v Praze, s kterými jsem se seznámil, přes kumšt a tak. A pak jsme s kamarádem Františkem Jíškou, taky hercem, požádali o byt a dostali jsme byt, dvoupokojový. Tak jsme tam spolu bydleli. On se pak oženil, tím pádem mě vyhodil a já jsem se přestěhoval ke svojí budoucí manželce, která měla garsoniéro.

Ona přišla do Prahy dřív než já, vrátila se do Terezína transportem. Řada transportů se vrátila zpátky do Terezína, poněvadž je Němci neměli už kam dát. Takže ona tam byla hned na konci války a jela do Prahy a tady se jí podařilo dostat malý byt. Lidi z koncentračních táborů dostávali byty. Každý, kdo měl o něj zájem, se mohl nahlásit na židovské obci, ale stačilo taky zajít na Národní výbor. My jsme ovšem neměli žádné papíry.